

Királyok és fejedelmek útján Erdélyben Zrínyi 7.a

1. nap

Kaposvárról az iskola elől indultunk 3:30-kor. Az út az első nap rendkívül hosszú és fárasztó volt, több mint 6 órát utaztunk, mire elértünk Nagyváradra. Itt fogadott bennünket idegenvezetőnk, Zilahy Ervin. Első utunk a római katolikus székesegyházhoz vezetett, amely előtt Szent László szobrát is megnézhattük, illetve magába a székesegyházba is bepillantást nyerhettünk.



Utunkat a Királyhágón keresztül folytattuk, ahol egy rövid szünetet tartva gyönyörködhettünk a minket körülvevő dombokban. Szükség is volt a szünetre, mert a gyerekek már kezdtek elfáradni a sok utazásban, így igazán jól esett nekik ez a kis megálló.



A következő programunk Körösfőn volt. Itt a templom lelkésze Károly Károly tartott előadást a templom történetéről, a faluról és természetesen a templomban kiállításra kerülő Rákóczi szőnyegről is.



A hosszú út végén megérkeztünk a következő 2 nap szálláshelyére, Tordára. Az első nap sűrű programját tekintve eléggé fáradtan. Elfoglaltuk szobáinkat és megvacsoráztunk. Majd a gyerekek szabadon játszhattak az udvaron.

2. nap

A második napon reggeli után átsétáltunk a szállástól 500 méterre lévő a Tordai sóbányába, amelyben a gyerekek megtekinthették a 2010-ben felújított sóbánya különböző részeit (Ezt a programot előre hoztuk az időjárás miatt). A Rudolf tárnában asztalitenisz, minigolf, teke, biliárd várt bennünket. Már a tárna erkélyéről is csodálatos élmény volt lenézni. Nagyon jól éreztük magunkat. A 13 emelet megmászásától a gyerekek egészséges fáradtságot érezhettek a lábaikban.



Miután megcsodáltuk a Tordai sóbánya szépségeit, megpróbálkoztunk a Tordai-hasadékhoz eljutni, azonban az időjárás megghiúsította a tervünket. Így az idegenvezető javaslatára úgy döntöttünk, hogy megpróbálkozunk Kolozsvárral, hátha az idővel ott nagyobb szerencsénk lesz. És ez sikerült is. Mátyás egykori szülőházával kezdtük a sétánkat, majd Bocskai István szülőháza következett, utána a Fadrusz János által épített Mátyás király emlékmű, a Szent Mihály templom, a Babes-Bolyai Tudományegyetem és végül a Farkas utcai templommal zártuk látogatásunkat Kolozsváron. Az idő kegyes volt hozzánk, hiszen az idő ugyan borús volt, de megúsztuk nagyobb eső nélkül.



A túránk végeztével visszatértünk a szálláshelyünkre Tordára.

3. nap

A harmadik napot szállásunk elhagyása után, a Tordai Hasadék megtekintésével kezdtük. Szerencsére az idő sokat javult, így gyönyörű túrát tehettünk és csodálatos élményben volt részünk. A gyerekek nagy öröme az erdélyi kürtöskalács sem maradt el.



A Torockói néprajzi múzeumban folytattuk utunkat, ahol megismerkedhettünk Torockó néprajzával, illetve a vas szerepével, amely hosszú évszázadokon át meghatározta a helyiek életét. Itt a gyerekek rácsodálkozhattak a népviseletekre, illetve azokra a ruhákra, amelyeket régen az emberek ezen a környéken viseltek.

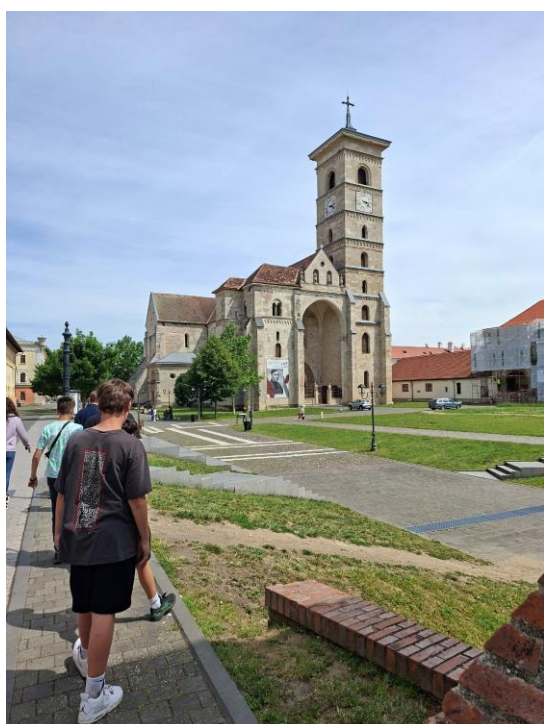


A következő programunk a torockószentgyörgyi várhoz vezetett volna, de előző napi esőzések miatt nem jutottunk fel a várfalhoz.

Majd Nagyenyedre látogattunk el, ahol a Bethlen Gábor nevét viselő iskolát nézhettük meg.



Ezután Gyulafehérvár következett. Az erdélyi fejedelemség hajdani fővárosában megnéztük az egykori püspöki, ma érseki székesegyházat, benne a Hunyadiak síremlékével, Márton Áron sírjával és János Zsigmond és Izabella királyné kőszarkofágjával.



Utunk innen Feredőgyógyra vezetett, ahol megnéztük a meleg vizű vízesést, majd pedig elsétáltunk a római fürdőhöz is.



Ezután indultunk a szállásunkra, amely Déván volt, ahol finom vacsorával vártak Bennünket.



4. nap

A reggeli elfogyasztása után találkozhattunk Sólyom Enikővel (Pápai Noémi igazgató távolléte miatt), a Böjte Csaba nevével fémjelzett Dévai Szent Ferenc Alapítvány által fenntartott nehéz sorsú gyerekeknek otthont és családot adó intézmény egyik vezetőjével. Bemutatta az intézmény működését, és akivel beszélgettünk az erdélyi magyarság helyzetéről. Sajnos a ballagási időszak miatt csak 1 tanulóval tudtunk találkozni és beszélgetni, így neki adtuk át a gyermekotthonnak szánt adományunkat.



Innen utunk Déva várához vezetett. Az igencsak meredek várdomb már messziről is impozáns látványt nyújtott, de a várból nyíló kilátás a környékre még pazarabb volt.



Innen indultunk Vajdahunyad-várához, amiről talán a Budapesten található másolat miatt a legtöbb elképzelése lehetett a gyerekeknek. Itt szintén igazán jó program volt végig járni a termeken.



Napunkat Demsusban zártuk, ahol egy római templomot néztünk meg.

5. nap

Utolsó nap már mindenki izgatott volt, hiszen a hazautazás várt rájuk. Előtte azonban még Solymos vára várt volna ránk, azonban az idő itt is megtréfált minket, így ezt a programelemet nem tudtuk megvalósítani. Azonban elindultunk Máriaradnára, ahol a legendás búcsújáróhely fogadott bennünket. A kéttornyú bazilika mérete lenyűgözte a gyerekeket, amelyet talán a fáradtság miatt is elég nehezen közelítettek meg.

Innen Arad felé indultunk, hogy megnézzük Zala György világhírű alkotását a Szabadság-szobrot, majd megnéztük a városházát, az új színházat, és a Minorita templomot is.



Ezek után a gyerekek már nagyon fáradtnak érezték magukat, így elbúcsúztunk kiváló idegenvezetőinktől, majd a határ felé vettük az irányt. Néhány rövid megálló után az esti órákban értünk haza.